

Bruksela, 9 listopada 2016 r.
(OR. en)

14249/16

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2016/0351 (COD)

COMER 118
WTO 320
ANTIDUMPING 13
IA 110
CODEC 1623

WNIOSEK

Od:	Sekretarz Generalny Komisji Europejskiej, podpisał dyrektor Jordi AYET PUIGARNAU
Data otrzymania:	9 listopada 2016 r.
Do:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Sekretarz Generalny Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	COM(2016) 721 final
Dotyczy:	Wniosek dotyczący ROZPORZĄDZENIA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY zmieniającego rozporządzenie (UE) 2016/1036 w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej oraz rozporządzenie (UE) 2016/1037 w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2016) 721 final.

Zał.: COM(2016) 721 final

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 9.11.2016 r.
COM(2016) 721 final

2016/0351 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**zmieniające rozporządzenie (UE) 2016/1036 w sprawie ochrony przed przywozem
produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii
Europejskiej oraz rozporządzenie (UE) 2016/1037 w sprawie ochrony przed przywozem
towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej**

{SWD(2016) 370 final}
{SWD(2016) 371 final}
{SWD(2016) 372 final}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

Wniosek dotyczy ukierunkowanych zmian rozporządzenia (UE) 2016/1036 w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej (podstawowe rozporządzenie antydumpingowe) oraz rozporządzenia (UE) 2016/1037 w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej (podstawowe rozporządzenie antysubsydjne).

1.1. Zmiany podstawowego rozporządzenia antydumpingowego

1.1.1. Określenie wartości normalnej przy występujących zakłóceniach rynku

Art. 2 ust. 1 i art. 2 ust. 7 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego określają podstawę obliczenia wartości normalnej. Warunki panujące w niektórych krajach, które są członkami WTO, i doświadczenia zdobyte przy wypracowywaniu orzecznictwa wskazują, że należy zmienić metodykę określania wartości normalnej oraz marginesu dumpingu dla krajów, których to dotyczy, w szczególności tych, które są obecnie objęte przepisami art. 2 ust. 7 lit. b) i c).

W związku z tym Komisja proponuje zmienić art. 2 ust. 7 oraz wprowadzić w art. 2 nowy przepis – ust. 6a – dla krajów będących członkami WTO.

a) Wartość normalna dla członków WTO

Dla członków WTO wartość normalną określa się zazwyczaj na podstawie ceny krajowej produktu podobnego lub na podstawie konstruowanej wartości normalnej.

Istnieją jednak okoliczności, w których krajowe ceny i koszty nie stanowiłyby odpowiedniej podstawy do określenia wartości normalnej. Może tak być na przykład wtedy, kiedy ceny lub koszty nie wynikają z działania sił rynkowych, ponieważ wywiera na nie wpływ interwencja rządowa. Do istotnych czynników w tym względzie należy zaliczyć np. fakt, że przedmiotowy rynek jest w znacznej mierze obsługiwany przez przedsiębiorstwa będące własnością władz kraju wywozu lub będące pod kontrolą lub politycznym nadzorem tych władz lub przez przedsiębiorstwa działające zgodnie ze wskazówkami tych władz; obecność przedstawicieli państwa w przedsiębiorstwach umożliwia ingerowanie w ceny lub koszty; polityka publiczna lub działania publiczne, które faworyzują dostawców krajowych lub w inny sposób wpływają na działanie sił rynkowych; a także dostęp do finansowania uzyskuje się dzięki instytucjom wdrażającym cele polityki publicznej.

W takich okolicznościach niewłaściwe byłoby wykorzystywanie cen i kosztów krajowych do określania wartości, po której podobny produkt powinien zwykle być sprzedawany („wartość normalna”), a nowy przepis (ust. 6a w art. 2) stanowi, że zamiast tego wartość normalna byłaby konstruowana na podstawie kosztów produkcji i sprzedaży odzwierciedlających niezniekształcone ceny lub wartości odniesienia. Do tego celu przyjmuje się, że źródła, które można wykorzystać, obejmują niezniekształcone międzynarodowe ceny, koszty lub wartości odniesienia lub stosowne koszty produkcji i sprzedaży w odpowiednim reprezentatywnym kraju o podobnym poziomie rozwoju gospodarczego jak kraj wywozu.

Ta metoda pozwoliłaby Komisji ustalić i zmierzyć rozmiary dumpingu stosowanego w normalnych warunkach rynkowych bez zakłóceń.

Celem zapewnienia przejrzystości i efektywności służby Komisji zamierzają wydawać publicznie dostępne sprawozdania z opisami szczególnej sytuacji dotyczącej okoliczności rynkowych w danym kraju lub sektorze. Należy podkreślić, że przemysł UE będzie mógł opierać się na informacjach zawartych w tych sprawozdaniach oraz odnosić się do nich przy podnoszeniu w skardze lub wniosku o dokonanie przeglądu zarzutu, że krajowe ceny i koszty w kraju wywozu są nieodpowiednie do określania wartości normalnej. Takie sprawozdania i dowody, na których będą się one opierać, zostałyby włączone do akt dochodzenia dotyczącego tego kraju lub sektora, tak by wszystkie zainteresowane strony mogły wyrazić swoje opinie i przedstawić uwagi.

b) Wartość normalna dla państw, która nie są członkami WTO

W przypadku krajów, które w momencie wszczęcia dochodzenia nie są członkami WTO i są wymienione w załączniku I do rozporządzenia (UE) 2015/755 z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu z niektórych państw trzecich, wartość normalna będzie określana na podstawie metodyki państwa analogicznego, jak przewidziano w art. 2 ust. 7 ze zmianami.

1.1.2. Przejście z obecnego systemu na nowy

We wniosku przewiduje się wprowadzenie szczegółowych warunków, które zagwarantują, że wejście w życie nowego systemu odbędzie się w sposób uporządkowany i przejrzysty oraz że nie doprowadzi do niepewności prawa w odniesieniu do spraw w toku ani nie wpłynie w nieuzasadniony sposób na istniejące środki.

We wniosku jasno przewidziano, że nowy system będzie obowiązywał wyłącznie w odniesieniu do spraw wszczętych po wejściu w życie zmienionych przepisów. Wszelkie dochodzenia antydumpingowe toczące się w czasie wejścia w życie zmian będą podlegać obecnym przepisom.

Jeżeli chodzi o obowiązujące środki, Komisja uważa, że samo wprowadzenie nowych przepisów nie stanowi wystarczającego powodu do dokonania przeglądu takich środków w rozumieniu art. 11 ust. 3 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego. Przegląd obowiązujących środków powinien zostać przeprowadzony wyłącznie wówczas, gdy okoliczności faktyczne mające związek z danymi eksporterami, w przeciwieństwie do przepisów prawnych, którym podmioty te podlegają, uległy zmianie w takim wymiarze, że obecny zakres środków okazuje się niewystarczający. Ponadto, jeżeli w wyniku obiektywnej zmiany okoliczności dotyczących eksportera zostanie zainicjowany przegląd, mógłby on nadal zostać przeprowadzony na podstawie obecnej metodyki, jeżeli szczególne okoliczności, które doprowadziły do zastosowania obecnej metodyki, w tym metodyki opartej na art. 2 ust. 7 lit. a) oraz art. 2 ust. 7 lit. b), nie uległy zmianie. Jeżeli okoliczności faktyczne uzasadniające zastosowanie danej metodyki nie uległy zmianie, wartość normalna oraz margines dumpingu zostaną ustalone na podstawie tej samej metodyki jak ta, w efekcie której nałożono środki objęte przeglądem. Zostało to wyjaśnione w art. 11 ust. 9 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego i jest to konieczne, aby uniknąć sytuacji, w której zasadniczo te same okoliczności prowadziłyby z czasem do zastosowania dwóch różnych metod.

Ponadto we wniosku przewiduje się, że w przypadku przejścia z wartości normalnej obliczanej na podstawie art. 2 ust. 7 lit. a) lub art. 2 ust. 7 lit. b) na wartość normalną obliczaną na podstawie art. 2 ust. 1–6a, uznaje się, że odpowiedni okres, o którym mowa w art. 11 ust. 3 akapit pierwszy podstawowego rozporządzenia antydumpingowego, upływa w dniu wszczęcia pierwszego przeglądu wygaśnięcia po takim przejściu.

Takie samo podejście powinno obowiązywać w odniesieniu do przeglądów odnoszących się do nowych eksporterów prowadzonych na podstawie art. 11 ust. 4 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego.

1.2. Zmiany podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego

Komisja uważa również, że należy zapewnić pełną skuteczność podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego. W tym względzie doświadczenie wskazuje, że wielkość subsydiów nie zawsze jest jasna, kiedy zostaje wszczęte dochodzenie antysubsydyjne. Często stwierdza się, że eksporterzy objęci dochodzeniem korzystają z subsydiów, których istnienia nie można było w miarę dostępnych możliwości stwierdzić przed wszczęciem dochodzenia. Jednakże subsydia te wyraźnie przynoszą tym eksporterom niesprawiedliwe korzyści, które umożliwiają im sprzedaż swoich produktów po cenach, które wywołują szkody na rynku UE.

Jest zatem niezwykle istotne, aby takie subsydia odpowiednio uwzględnić w ostatecznej analizie i kwocie nałożonego cła.

W tym celu oraz dla zapewnienia przejrzystości i należytych procedur, we wniosku wyjaśnia się, że w przypadku stwierdzenia takich subsydiów w toku danego dochodzenia lub przeglądu, Komisja zaoferuje danemu krajowi pochodzenia lub wywozu możliwość dodatkowych konsultacji na temat subsydiów stwierdzonych w toku dochodzenia. W takich sytuacjach Komisja prześle krajowi pochodzenia lub wywozu podsumowanie najważniejszych kwestii dotyczących tych subsydiów w celu zapewnienia konstruktywnych konsultacji.

2. WYNIKI KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI ORAZ OCENY SKUTKÓW

2.1. Konsultacje z zainteresowanymi stronami

Zainteresowane strony, których dotyczy niniejszy wniosek, miały możliwość wzięcia udziału w konsultacjach społecznych prowadzonych od lutego do kwietnia 2016 r. Podsumowanie wyników konsultacji opublikowano w ramach oceny skutków towarzyszącej niniejszemu wnioskowi ustawodawczemu. Ocena skutków znajduje się na stronie internetowej DG ds. Handlu.

2.2. Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej

W maju 2016 r. zakończono niezależną analizę skutków kilku wariantów obliczania wartości normalnej w przypadku przywozu z krajów nieposiadających gospodarki rynkowej, którą zamieszczono na stronie internetowej DG ds. Handlu wraz z niniejszym wnioskiem ustawodawczym.

2.3. Ocena skutków

Wiosną 2016 r. przeprowadzono ocenę skutków, uwzględniającą wyniki konsultacji społecznych, niezależną analizę oraz szerokie doświadczenie Komisji w stosowaniu przedmiotowych instrumentów. Ocena skutków obejmowała analizę kilku wariantów. W czerwcu 2016 r. Rada ds. Ocen Skutków rozpatrzyła sprawozdanie i oceniła je pozytywnie, uzależniając jednocześnie swoją opinię od wprowadzenia w tekście sprawozdania kilku poprawek. Sprawozdanie następnie skorygowano i sfinalizowano. Preferowane rozwiązania stanowią podstawę niniejszego wniosku.

3. ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

3.1. Podstawa prawna

Podstawą prawną wniosku jest art. 207 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którym Parlament Europejski i Rada, stanowiąc w drodze rozporządzeń zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą, przyjmują środki określające ramy realizacji wspólnej polityki handlowej.

Niniejszy wniosek zmienia rozporządzenie (UE) 2016/1036 i rozporządzenie (UE) 2016/1037.

3.2. Zasada pomocniczości

Na podstawie art. 3 ust. 1 lit. e) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej niniejszy wniosek wchodzi w zakres wyłącznych kompetencji Unii. Zasada pomocniczości nie ma zatem zastosowania.

3.3. Zasada proporcjonalności

Wniosek jest zgodny z zasadą proporcjonalności.

3.4. Wybór instrumentów

Proponowany instrument: rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady.

Inne instrumenty byłyby niewłaściwe z następującego względu: rozporządzenie zmienia się rozporządzeniem.

4. WPLYW NA BUDŻET

Nie dotyczy.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

Nie dotyczy.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

zmieniające rozporządzenie (UE) 2016/1036 w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej oraz rozporządzenie (UE) 2016/1037 w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem (UE) 2016/1036¹ Rada i Parlament Europejski przyjęły wspólne zasady ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii.
- (2) Przepisy art. 2 ust. 7 lit. a) i art. 2 ust. 7 lit. b) rozporządzenia (UE) 2016/1036 określają podstawę do obliczania wartości normalnej w przypadku przywozu z krajów nieposiadających gospodarki rynkowej. Ze względu na zmiany w odniesieniu do niektórych krajów, które są członkami WTO, właściwe jest, aby dla tych krajów wartość normalna była określana na podstawie art. 2 ust. 1–6a rozporządzenia (UE) 2016/1036, ze skutkiem od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia i z zastrzeżeniem przepisów w nim zawartych. W przypadku krajów, które w momencie wszczęcia dochodzenia nie są członkami WTO i są wymienione w załączniku I do rozporządzenia (UE) 2015/755², wartość normalna powinna być określana na podstawie art. 2 ust. 7 rozporządzenia (UE) 2016/1036, zmienionego niniejszym rozporządzeniem. Niniejsze rozporządzenie powinno pozostawać bez uszczerbku dla stwierdzenia, czy jakiegokolwiek kraj, który jest członkiem WTO, posiada gospodarkę rynkową.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej (Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21).

² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/755 z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu z niektórych państw trzecich (Dz.U. L 123 z 19.5.2015, s. 33).

- (3) W świetle doświadczeń zgromadzonych w postępowaniach prowadzonych w przeszłości należy wyjaśnić okoliczności, w których można uznać, że występują znaczące zakłócenia, które mają istotny wpływ na działanie sił rynkowych. W szczególności należy wyjaśnić, że można stwierdzić istnienie takiej sytuacji między innymi wówczas, gdy podane ceny lub koszty, w tym koszty surowców, nie wynikają z działania sił rynkowych, ponieważ wywiera na nie wpływ interwencja rządowa. Należy także wyjaśnić, że na stwierdzenie, czy tego rodzaju sytuacja istnieje, czy też nie, mogą mieć potencjalnie wpływ m.in. następujące czynniki: fakt, że rynek jest w znacznej mierze obsługiwany przez przedsiębiorstwa będące własnością władz kraju wywozu lub będące pod kontrolą lub politycznym nadzorem tych władz lub też działające zgodnie ze wskazówkami tych władz, obecność przedstawicieli państwa w przedsiębiorstwach umożliwia ingerowanie w ceny lub koszty, polityka publiczna lub działania publiczne, które faworyzują dostawców krajowych lub w inny sposób wpływają na działanie sił rynkowych, dostęp do finansowania uzyskuje się dzięki instytucjom wdrażającym cele polityki publicznej. Należy także ustanowić przepisy, zgodnie z którymi służby Komisji mogą wydać sprawozdanie opisujące szczególną sytuację dotyczącą tych kryteriów w danym kraju lub sektorze; takie sprawozdanie i dowody, na których się ono opiera, mogą zostać włączone do akt dowolnego dochodzenia dotyczącego tego kraju lub sektora; zainteresowane strony powinny mieć wystarczającą możliwość wypowiedzenia się na temat sprawozdania i dowodów, na których się ono opiera, w każdym dochodzeniu, w którym takie sprawozdanie lub dowody się wykorzystuje.
- (4) Należy także przypomnieć, że koszty powinny być zwykle obliczane na podstawie zapisów będących w posiadaniu eksportera lub producenta objętego dochodzeniem. Jeżeli jednak w kraju wywozu występują znaczące zakłócenia, wskutek których koszty odzwierciedlone w ewidencji strony objętej dochodzeniem są sztucznie zaniżone, koszty takie można dostosować lub ustalić je na dowolnej uzasadnionej podstawie, w tym na podstawie informacji z innych reprezentatywnych rynków albo międzynarodowych cen lub wartości odniesienia. W świetle doświadczeń zgromadzonych w postępowaniach prowadzonych w przeszłości należy doprecyzować, że na użytek stosowania przepisów wprowadzonych niniejszym rozporządzeniem należy odpowiednio uwzględnić wszelkie stosowne dowody, w tym istotne sprawozdania z oceny dotyczące okoliczności panujących na rynku krajowym producentów eksportujących oraz dowody wykorzystane do ich przygotowania, przy czym sprawozdania i dowody te zamieszcza się w aktach, a zainteresowanym stronom zapewnia się możliwość przekazania uwag na ich temat.
- (5) Należy ponadto przypomnieć, że w odniesieniu do metodyki wykorzystanej w pierwotnym dochodzeniu, która ma zostać wykorzystana w dochodzeniu przeglądowym, zastosowanie ma art. 11 ust. 9 rozporządzenia (UE) 2016/1036. W związku z tym należy wyjaśnić, że przy badaniu, czy istnieją przesłanki wskazujące na zmianę okoliczności, należy odpowiednio uwzględnić wszelkie stosowne dowody, w tym istotne sprawozdania z oceny dotyczące okoliczności panujących na rynku krajowym producentów eksportujących oraz dowody wykorzystane do ich przygotowania, przy czym sprawozdania i dowody te zamieszcza się w aktach, a zainteresowanym stronom zapewnia się możliwość przekazania uwag na ich temat.
- (6) Przy braku jakichkolwiek innych szczegółowych przepisów przejściowych regulujących tę kwestię, należy wprowadzić przepis, zgodnie z którym niniejsze rozporządzenie jest stosowane do wszystkich decyzji o wszczęciu postępowania oraz

wszystkich postępowań, w tym dochodzeń pierwotnych i dochodzeń przeglądowych, wszczętych w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia lub po tej dacie, z zastrzeżeniem art. 11 ust. 9 rozporządzenia (UE) 2016/1036. Ponadto, w celu wprowadzenia szczegółowej zasady przejściowej oraz mając na uwadze brak jakichkolwiek innych szczegółowych przepisów przejściowych regulujących tę kwestię, należy wprowadzić przepis, zgodnie z którym, w przypadku przejścia z wartości normalnej obliczanej na podstawie art. 2 ust. 7 lit. a) lub art. 2 ust. 7 lit. b) na wartość normalną obliczaną na podstawie art. 2 ust. 1–6a, uznaje się, że odpowiedni okres, o którym mowa w art. 11 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia (UE) 2016/1036, upływa w dniu podjęcia pierwszego przeglądu wygaśnięcia po takim przejściu. W celu ograniczenia ryzyka obchodzenia przepisów niniejszego rozporządzenia należy przyjąć takie samo podejście w odniesieniu do przeglądów prowadzonych na podstawie art. 11 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2016/1036. Należy także przypomnieć, że przejście z wartości normalnej obliczanej na podstawie art. 2 ust. 7 lit. a) lub art. 2 ust. 7 lit. b) na wartość normalną obliczaną na podstawie art. 2 ust. 1–6a samo w sobie nie stanowiłoby wystarczającego dowodu w rozumieniu art. 11 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2016/1036. Takie przepisy przejściowe powinny wypełnić lukę, która w przeciwnym razie mogłaby być źródłem niepewności prawa, zapewnić zainteresowanym stronom odpowiednie możliwości dostosowania się do sytuacji w związku z wygaśnięciem poprzednich oraz wejściem w życie nowych przepisów, a także ułatwić sprawne, uporządkowane i sprawiedliwe stosowanie rozporządzenia (UE) 2016/1036.

- (7) Rozporządzeniem (UE) 2016/1037³ Rada i Parlament Europejski przyjęły wspólne zasady ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej. Doświadczenie wskazuje, że rzeczywistą wielkość subsydiów odkrywa się zazwyczaj w roku odpowiedniego dochodzenia. W szczególności często stwierdza się, że eksporterzy objęci dochodzeniem korzystają z subsydiów, których istnienia nie można było w miarę dostępnych możliwości stwierdzić przed wszczęciem dochodzenia. Należy wyjaśnić, że w przypadku stwierdzenia takich subsydiów w toku danego dochodzenia lub przeglądu, Komisja powinna zaproponować krajowi pochodzenia lub wywozu możliwość dodatkowych konsultacji na temat takich subsydiów stwierdzonych w toku dochodzenia. Przy braku jakichkolwiek innych szczegółowych przepisów przejściowych regulujących tę kwestię należy wprowadzić przepis, zgodnie z którym niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do wszystkich decyzji o wszczęciu postępowania oraz wszystkich postępowań, w tym dochodzeń pierwotnych i dochodzeń przeglądowych, wszczętych w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia lub po tej dacie.
- (8) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) 2016/1036 oraz rozporządzenie (UE) 2016/1037,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (UE) 2016/1036 wprowadza się następujące zmiany:

³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1037 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej (Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 55).

1) w art. 2 wprowadza się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. a) W przypadku stwierdzenia, przy stosowaniu niniejszego przepisu lub jakiegokolwiek innego odpowiedniego przepisu niniejszego rozporządzenia, że ze względu na istnienie znaczących zakłóceń nie jest właściwe stosowanie cen i kosztów krajowych w kraju wywozu, wartość normalną konstruuje się na podstawie kosztów produkcji i sprzedaży odzwierciedlających nieznieskształcone ceny lub wartości odniesienia. Do tego celu przyjmuje się, że źródła, które można wykorzystać, obejmują nieznieskształcone ceny międzynarodowe, koszty lub wartości odniesienia lub stosowne koszty produkcji i sprzedaży w odpowiednim reprezentatywnym kraju o podobnym poziomie rozwoju gospodarczego jak kraj wywozu, o ile stosowne dane na temat kosztów są łatwo dostępne. Skonstruowana wartość normalna obejmuje odpowiednią kwotę kosztów administracyjnych, kosztów sprzedaży i kosztów ogólnych oraz zyski.

b) Istnienie znaczących zakłóceń w odniesieniu do danego produktu w rozumieniu lit. a) można stwierdzić między innymi wówczas, gdy podane ceny lub koszty, w tym koszty surowców, nie wynikają z działania sił rynkowych, ponieważ wywiera na nie wpływ interwencja rządowa. Przy rozważaniu, czy znaczące zakłócenia występują, czy też nie, można uwzględnić m.in. potencjalny wpływ następujących czynników: fakt, że rynek jest w znacznej mierze obsługiwany przez przedsiębiorstwa będące własnością władz kraju wywozu lub będące pod kontrolą lub politycznym nadzorem tych władz lub też działające zgodnie ze wskazówkami tych władz, obecność przedstawicieli państwa w przedsiębiorstwach umożliwia ingerowanie w ceny lub koszty, polityka publiczna lub działania publiczne, które faworyzują dostawców krajowych lub w inny sposób wpływają na działanie sił rynkowych, dostęp do finansowania uzyskuje się dzięki instytucjom wdrażającym cele polityki publicznej.

c) W stosownych przypadkach służby Komisji mogą wydać sprawozdanie opisujące szczególną sytuację dotyczącą kryteriów wymienionych w lit. b), panującą w danym kraju lub sektorze. Takie sprawozdanie i dowody, na których się ono opiera, mogą zostać włączone do akt dowolnego dochodzenia dotyczącego tego kraju lub sektora. Zainteresowane strony mają wystarczającą możliwość wypowiedzenia się na temat sprawozdania i dowodów, na których się ono opiera, w każdym dochodzeniu, w którym takie sprawozdanie lub dowody się wykorzystuje. W dokonanych ustaleniach uwzględnia się wszystkie stosowne dowody w aktach.

d) Przemysł unijny może opierać się na sprawozdaniu, o którym mowa w lit. c), przy obliczaniu wartości normalnej na użytek złożenia skargi zgodnie z art. 5 lub wniosku o przegląd zgodnie z art. 11.

e) Wkrótce po wszczęciu dochodzenia jego strony informuje się o odpowiednich źródłach, które Komisja zamierza wykorzystać do celów lit. a), pozostawiając stronom 10 dni na przesłanie swych uwag. W tym celu zainteresowane strony otrzymują dostęp do akt, w tym wszelkich dowodów, na których opiera się organ prowadzący dochodzenie, bez uszczerbku dla przepisów art. 19.”;

2) art. 2 ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„W przypadku przywozu z krajów, które w momencie wszczęcia dochodzenia nie są członkami WTO i są wymienione w załączniku I do rozporządzenia (UE) 2015/755,

wartość normalną określa się na podstawie ceny lub wartości skonstruowanej w państwie trzecim o gospodarce rynkowej lub ceny stosowanej przy wywozie z takiego państwa trzeciego do innych państw, w tym do Unii, a w przypadku, gdy jest to niemożliwe, na podstawie innej uzasadnionej metody, w tym na podstawie ceny faktycznie zapłaconej lub należnej w Unii za produkt podobny, w stosownych przypadkach odpowiednio skorygowanej, tak by uwzględniała rozsądną marżę zysku.

Odpowiednie państwo trzecie posiadające gospodarkę rynkową jest wybierane w oparciu o uzasadnioną metodę i z odpowiednim uwzględnieniem wiarygodnych informacji dostępnych w czasie wyznaczania. Uwzględnia się także ograniczenia czasowe; o ile to możliwe, wykorzystuje się państwo trzecie o gospodarce rynkowej, będące przedmiotem tego samego postępowania.

Wkrótce po wszczęciu postępowania jego strony informuje się o wyznaczeniu państwa trzeciego o gospodarce rynkowej, pozostawiając stronom 10 dni na przedstawienie uwag.”;

- 3) w art. 11 ust. 3 akapit pierwszy dodaje się, co następuje:

„W przypadku przejścia z wartości normalnej obliczanej na podstawie dawnego art. 2 ust. 7 lit. a) lub dawnego art. 2 ust. 7 lit. b) na wartość normalną obliczaną na podstawie art. 2 ust. 1–6a, uznaje się, że odpowiedni okres, upływa w dniu podjęcia pierwszego przeglądu wygaśnięcia po takim przejściu.”;

- 4) w art. 11 ust. 4 dodaje się akapit w brzmieniu:

„W przypadku przejścia z wartości normalnej obliczanej na podstawie dawnego art. 2 ust. 7 lit. a) lub dawnego art. 2 ust. 7 lit. b) na wartość normalną obliczaną na podstawie art. 2 ust. 1–6a, wszelkie przeglądy na mocy tego ustępu odracza się do dnia podjęcia pierwszego przeglądu wygaśnięcia po takim przejściu.”;

- 5) w art. 11 ust. 9 dodaje się, co następuje:

„W odniesieniu do okoliczności istotnych dla określenia wartości normalnej na podstawie art. 2 należy odpowiednio uwzględnić wszelkie stosowne dowody, w tym istotne sprawozdania z oceny dotyczące okoliczności panujących na rynku krajowym producentów eksportujących oraz dowody, na których je oparto, przy czym sprawozdania i dowody te zamieszcza się w aktach, a zainteresowanym stronom zapewnia się możliwość przekazania uwag.”.

Artykuł 2

W art. 10 ust. 7 rozporządzenia (UE) 2016/1037 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Komisja proponuje także danemu krajowi pochodzenia lub wywozu możliwość konsultacji na temat innych subsydiów stwierdzonych w toku dochodzenia. W takich sytuacjach Komisja przesyła krajowi pochodzenia lub wywozu podsumowanie najważniejszych kwestii dotyczących tych subsydiów, w szczególności tych, o których mowa w ust. 2 lit. c) niniejszego artykułu. Jeżeli dodatkowe subsydia nie zostały uwzględnione w zawiadomieniu o

wszczęciu, zostaje ono zmienione i zmieniona wersja jest publikowana w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, a wszystkie zainteresowane strony zaprasza się do przedstawiania uwag.”.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do wszystkich decyzji o wszczęciu postępowania oraz wszystkich postępowań, w tym dochodzeń pierwotnych i dochodzeń przeglądowych, wszczętych w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia lub po tej dacie.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący*

*W imieniu Rady
Przewodniczący*